

Ogsaa dette Lovforslag vil nu blive at tilfille Statsraadet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov angaaende Forholdsregler vedrørende Udsørfelsen af Husdyr fra Danmark.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1755 ff.)

Alberg: Maa jeg først udtale min Anerkjendelse til den høitærede Indenrigsminister for, at dette Lovforslag er fremkommet. Der er flere, som i den Henseende have henvendt sig til mig og anmodet mig om at bidrage Mit til, at et saadant Lovforslag kunde komme frem, men allerede da erfarede jeg til min store Glæde, at man i Indenrigsministeriet var i Færd med at udarbejde det Lovforslag, som nu er fremkommet. Jeg haaber derfor ogsaa, at denne Sag ikke skal møde nogen Hindring paa sin videre Vej gennem Rigsdagen, thi den er af ikke ringe Betydning. Derfor som vi skulde være saa uheldige at blive forbudte Indførsel af Kreaturer i England, saa vilde der ved tilføjes en hel Del Landbrugere meget betydelige Tab. Det er ganske vist Tilfældet, at der for Uffenderne kunne være enkelte Ulemper forbundne med saadanne Bestemmelser, som ere nødvendige for at sikke sig imod, at et saadant Forbud fremkommer, men jeg tror, at disse Ulemper ere aldeles forvindende overfor de Fordele, som vindes. Den eneste Maade, hvorpaa vi kunne sikke os imod, at et saadant Forbud bliver udstedt af den engelske Regjering, er den, at vi fra vor Side gjøre, hvad der er os muligt for at forhindre, at smittede Dyr sendes herfra til England. Naar man ser hen til den Udvikling, som Fødslingen har faaet her i Landet, og til den betydelige Del fedede Dyr, som affendes herfra til England — hvad der kan ses af de Uffendelser, som finde Sted fra Kjøbenhavn, Aarhus og flere andre Byer og navnlig fra Esbjerg —, saa vil det deraf fremgaa, hvor stort et Tab der særlig for Agerbrugerne vilde fremkomme ved, at der i England, som er det Marked, der ligger os nærmest, og hvor vi have den bedste Afsetning, blev udstedt et saadant Forbud, og det er derfor mit Ønske, som jeg her fremsætter for det høie Thing, at denne Sag maa gaa her igjennem Thinget saa hurtigt som muligt, og at dette Lovforslag saa snart som muligt maa blive til virkelig Lov. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høie Things Velvillie.

Jørgensen: Medens vi hidtil have haft Lovbestemmelser, som ordne Tilsynet med Indførselen af Kreaturer her til Landet, have vi savnet dem med Hensyn til Udsørfelse, og dette kan være meget naturligt, da det jo maa synes nærmest at maatte være den Stat, der modtager Kreaturerne,

som har Interesse i at værges sig imod, at der kommer syge eller smittede Kreaturer ind i Landet. Det forekommer mig imidlertid, at, naar det kan paavises at være af Interesse ogsaa at føre Tilsyn med Udsørfelsen, hvilket det nu i dette Dieblisk kan, saa vil det være heldigt at ordne Kontrollen ogsaa med Udsørfelsen, og jeg kan da ikke undlade at takke den høitærede Indenrigsminister, fordi han har været opmærksom paa dette Forhold og er fremkommen med denne lille Lovbestemmelse. Der gives jo allerede i Motiverne en Del Oplysninger, hvoraf det fremgaa, hvilken væsentlig Betydning det har, at vor Udsørfelse af Kvæg herfra til Storbritannien stilles saa heldig som muligt, og det vil vistnok være de Herrer bekendt, at denne Udsørfelse, til hvilken vi nu i saa væsentlig Grad stotte vort Agerbrug, har givet Anledning til, at man her er gaaet ind paa en mere rationel Fødsning end hidtil; det er i det Mindste ikke af nogen gammel Datum, at man for Noor er gaaet over dertil, det var egentlig først efter Krigen 1864, man begyndte fra danske Havne at udføre Kreaturer direkte til England. Det gik godt et Par Aar, men saa udbrød Kvægsygen i England, og dermed indtraadte om end ikke et Forbud mod at indføre Kreaturer, saa dog en Bestemmelse, som gjorde, at Kreaturerne skulde slagtes paa det Sted, hvor de vare udfibede. Under disse Forhold staa endnu ikke saa saa europæiske Stater, medens vi ved den danske Regjerings Bestræbelser og ved de Oplysninger, som den har givet om den gode Sundhedstilstand hos vort Kvæg i det Hele taget her, i 1869 i England opnaaede en begunstiget Stilling, som vi endnu have, og som det er af stor økonomisk Interesse for Landet at søge bevaret. Den har ført ikke blot til, at Fødselkvæg, der føres herfra til England, derovre kan søge et større Marked, end naar det skal slagtes i Havnefløderne, men ogsaa ført til, at egentlige Levedyr kunne udføres herfra til Salg i Storbritannien, og det sker i ikke ringe Omfang. Det sker navnlig med Stude og deslige Kreaturer, som saa i England modtage den sidste Fødsning, hvorved der altsaa er den Fordel, at vi her have Balget mellem, om vi ville udføre Kvæget fedet eller udføre det kun i almindelig Foderstand, og saa overlade Engländerne selv at føde det. Vi kunne ogsaa udføre Levedyr, Meierikøer, som i ikke ringe Grad anbringes paa de engelske Markeder. Det gjelder nu altsaa om, at vor Regjering vedblivende kan hævde, at Sundhedstilstanden her er god, og at vi gjøre, hvad vi kunne, for kun at sende sunde Kreaturer til Storbritannien. Indenrigsministeriet har jo allerede i 1870 sat denne Sag i Bevægelse ved at udstede et Cirkulære, hvorved det anmoder Mederier og Exportører om at træffe Foranstaltninger til, at kun sunde Dyr komme ombord, og det er ganske vist, at saadanne Foranstaltninger ere trufne i